

El Papa defensa una ecologia integral

El dijous 18 de juny es va publicar al Vaticà la segona carta encíclica del papa Francesc, titulada *Laudato si'*, l'inici del famós *Càntic de les criatures* de sant Francesc d'Assís. El Papa, en aquest document, s'afegeix a la lluita global contra el canvi climàtic. Subtitulada *Sobre la cura de la casa comuna*, la carta és un clam a favor d'una ecologia integral i un desenvolupament econòmic respectuós amb la justícia social i amb el medi ambient. El document influirà sens dubte en la pròxima Conferència de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, convocada per al desembre a París. Criticada en alguns sectors que neguen

el canvi climàtic, la carta confirma el fort ensenyament social del Papa.

GLOSSA

Paraula per a la vida

Un matrimoni que té tres fills —de dotze, deu i nou anys— ha anat seleccionant en el naixement de cadascun d'ells un text de l'Evangeli amb el desig que l'acompanyi com a text referent fins al moment de la primera comunió. Els dos grans, que ja l'han rebuda, han fet canvi de text parlant-ne prèviament amb els pares i posant-se d'acord en el fragment per escollir. Pensen fer el mateix quan rebin el sagrament de la confirmació. En aquell moment, però, consideren que cada fill ha d'escollir el text evangèlic segons la seva preferència. El tenen emmarcat a l'habitació. En parlen i el comenten de tant en tant i, en especial, el dia de l'aniversari de cadascú. La pretensió dels pares és apropar la Paraula als fills i ajudar-los a descobrir-la i valorar-la. És per això que, quan fan pregària familiar —un dia a la setmana—, llegeixen sempre un fragment de l'Evangeli que comenten, abans de fer-ne pregària i de considerar quina repercussió ha de tenir en el seu dia a dia.

Els cristians hem de llegir l'Escriptura amb freqüència, com paraules adreçades a mi, que m'interroguen, que em qüestionen, que m'esperonen, que m'ajuden a créixer en sa-

viesa. La comunitat dels creients, l'Església, treu de la Paraula l'aliment i la força. Coneix Jesús des de la lectura de l'Evangeli, des de la contemplació del que Jesús deia i feia. Cal que sigui una lectura que convidi a pregar. I la pregària que pot acompanyar la lectura ha d'ajudar a establir diàleg amb Déu, a contemplar-ne la grandesa, a lloar-lo i a donar-li gràcies. Llegint i contemplant l'Evangeli hem de sentir-nos presents en el relat i convidats a dialogar amb Jesús. És a Ell a qui preguem, és a Ell a qui escoltem.

Aquest diàleg ens ha de moure al testimoniatge, a comunicar el que sentim i vivim a les persones que ens envolten, a estimar i servir amb l'estil de Jesús, des de la seva misericòrdia. «Però en el qui guarda la seva paraula, l'amor que ve de Déu ha arribat a la plenitud» (1Jn 2,5). Escoltar la Paraula, fer-ne pregària que mou al testimoni, a preocupar-se dels altres i, en especial, dels més necessitats. Aquesta plenitud és la que els pares del relat voldrien per als seus fills. De ben segur que serà així, quan es viu pregant i la pregària és ben viva!

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

L'evangelització des de la pobresa

Estem convençuts del missatge de sant Pau: quan som febles, llavors som forts, amb la fortalesa de l'Esperit de Crist. Una paradoxa difícil d'explicar i contradictòria per a la lògica del poder, quan Crist sabem que va acabar fracassat en la Creu.

La nostra convicció s'estén a tots els àmbits de la vida cristiana. Però, quan apliquem aquest criteri de la força dels febles al treball evangelitzador, el resultat sembla encara més paradoxal, fins al punt de veure'ns temptats d'introduir una certa excepció: D'acord que, en cristià, els febles són forts; però, ¿com podem evangelitzar si no tenim mitjans de penetració en el món, si no fem servir els mitjans que el món té per comunicar-se, canviar la realitat, influir en la cultura? Necessitem institucions, formació, instruments, agents; mitjans de comunicació, com emissores, revistes, periòdics, xarxes d'internet; o institucions educatives, com col·legis, universitats, fundacions, associacions, etc. Tot això ho considerem necessari i, no obstant això, diguem-ho clarament i sense rubor, són instruments de poder.

En aquest context escoltem les paraules de Jesús:

«Els instruïa dient: No prengueu res per al camí, fora del bastó: ni pa, ni sarró, ni cap moneda. Poseu-vos les sandàlies, però no us emporteu dos vestits» (Mc 6,8).

Llavors la pobresa i la feblesa, l'absència de poder, que ha de viure tot deixeble de Crist, no solament no se li dispensa a l'evangelitzador, sinó que en el seu cas apareix d'una forma encara més explícita. Com entendre-ho?

Dèiem que el poder en si no és dolent; que tot depenia del seu origen, de la manera com és exercit i de la seva finalitat. Això també serveix per al «poder que necessita l'evangelitzador». Aquest ha de tenir «capacitat» evangelitzadora, preparació, habilitat per a la comunicació, coneixements, organització... El problema és que el poder constitueix també una temptació: s'enganxa i s'instal·la amb sorprenent facilitat en el cor d'aquell que l'ostenta. És semblant a la riquesa. Allò que només està al servei pot esdevenir «senyor» que mana i exigeix.

Quan Jesús ordena la pobresa de l'evangelitzador està pensant en deixar ben clar que l'únic poder, l'única riquesa, que l'evangelitzador ha de posseir és el poder de la Paraula, el poder de l'Evangeli, el seu únic tresor. La missió que se li ha encomanat és la seva única seguretat, el seu únic suport. Tota la resta ha de servir al propòsit de transmetre l'Evangeli. Allò que no serveixi, o perjudiqui per ser contrari, ha de ser llançat. L'exigència de pobresa en l'evangelitzador es basa en moltes diverses raons:

- Com es pot transmetre l'Evangeli als pobres si anem revestits d'abundant poder i riquesa?
- Com aconseguirà l'evangelitzador ser lliure en els seus gestos i les seves paraules si està lligat a les condicions del poder?
- Com aconseguirà que la resposta de qui l'escolta es dirigeixi a Déu, i només a Ell, si l'única cosa que brilla en la seva tasca evangelitzadora és la seva saviesa, la seva habilitat, la seva categoria personal?

Beneït l'evangelitzador pobre que transparenta la resplendor de l'Evangeli.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

▶ **FRANCESC PENA**

Amb l'ajuda de Déu

«**M**'agrada autodefinir-me com a persona que ha aconseguit crear una família, pare de tres fills —dues noies i un vailet. En l'actualitat em dedico a la comunicació i procuro anar per lliure, sempre anar per lliure». En Francesc Pena, que és des de 2011 conseller delegat de la Xarxa de Comunicació Local, va rebre el misteri de la fe dels seus pares i del seu entorn. Amb els anys, ha après «a utilitzar-la». «Moltes vegades costa i és difícil —diu—, però és una bona xarxa de seguretat.»

Per què creu en Déu?

És difícil explicar els motius de la fe, tan difícil com explicar l'amor o el fet vocacional... Crec en Déu perquè noto la seva presència, perquè m'ajuda, perquè el necessito, perquè m'orienta, perquè em reconforta, perquè el seu misteri és enorme, perquè és el meu gran principi, perquè la vida sense Ell seria insuportable i Ell em dóna un recolzament prou important com per poder enfrontar-me a tot.

Com l'ha ajudat la fe en la seva vida?

A una persona que li agrada molt anar per lliure com jo, li és imprescindible el misteri de Déu per ajudar-la a entendre per què fracasses i per què l'encertes. Procuro parlar cada dia una estoneta amb Ell per veure com ha anat la jornada. Un psicòleg em diria que tinc la capacitat d'autoanalitzar-me, però jo li diria que no, és Ell qui m'ajuda.

De què li està més agraït?

De la llibertat que em dóna ser creient. El principi humanístic més important és poder utilitzar la teva llibertat —no tenir-la, sinó utilitzar-la. El seu misteri em permet errar-la i encertar-la, caure i tornar-me a aixecar. Sense la fe aniria com una pilota, donant tombs. Ei, també li faig retrets, però això queda entre Ell i jo.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per quan es perd la collita

Senyor, vet aquí un treballador que ha perdut la collita. Sembrà el seu tros al camp o a l'oficina, a la ciutat. Ha treballat amb

les seves eines a la terra o a un despatx, però en arribar la tardor no hi ha hagut collita.

Ha perdut tot el que tenia. Senyor, t'ho demano, dóna-li altra vegada llavor, i també sol, i coratge, perquè pugui tornar a començar. Després, sembrarà i recollirà. Infon la teva joia al seu cor perquè et lloï en el goig i en el dolor, tot confiant en el teu amor i en la teva protecció, i estimant-te sempre.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Oración diaria de las Misioneras de la M. Teresa de Calcuta

«**A**mado Jesús. Ayúdame a: —Esparcir tu fragancia, por donde quiera que vaya. —Inunda mi alma, con tu Espíritu y Vida. —Penetra y posee todo mi ser tan completamente que mi vida entera sea un resplandor de la tuya.»

tan completamente que mi vida entera sea un resplandor de la tuya.

Brilla a través de mí y permanece tan dentro de mí, que cada alma con que **me encuentre** pueda sentir **Tu presencia** en la **mía**.

¡Permite que **no me vean a mí** sino solamente a **ti, Jesús! Quédate** conmigo y empezaré a **resplandecer** como **Tú**. A **brillar** tanto que pueda ser una **luz** para los **demás**.

La **luz**, Jesús, vendrá toda **de Ti**, nada de ella **será mía**. Serás **Tú** quien **resplandezca** a los otros, a través **de mí**.

Brillando ante quienes me rodean, te **alabaré** como **quieres**.

Permíteme **predicarte** sin predicar, no con palabras sino:

- a **través de mi ejemplo**,
- a través de la **fuerza atractiva**,
- de la **influencia armoniosa** de todo lo que **haga**,
- de la inefable **plenitud del amor** que existe en **mi corazón** por **Ti**. Amén.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ser testigos del Señor

En cada día que amanece, en cada una de sus horas, en cada instante, dejémonos encontrar por el Señor.

«Pensemos en Pedro —invita el Papa. Cuando confesó su fe en Jesús no lo hizo por sus capacidades humanas, sino porque había sido conquistado por la gracia que Jesús esparcía, por el amor que sentía en sus palabras y que veía en sus gestos.»

Pablo, en el camino a Damasco, comprendió que Jesús resucitado «lo amaba también a él, su perseguidor y su enemigo».

En nuestros mártires de ayer y de hoy se nos muestra la fuerza del Señor. Tuvieron «la experiencia de la misericordia, del perdón de Dios en Jesucristo». La testimoniaron con su palabra y dando su vida.

Hemos visto a Francisco conmovido ante los testigos que confesaron al Señor en medio de torturas ignominiosas. Ha hablado a los pueblos por las muertes infligidas por odio a la fe en nuestros días.

«Dejémonos conquistar por Cristo, ¡qué alegría creer en un Dios que es todo amor, todo gracia! Esta es la fe que Pedro y Pablo han recibido de Cristo y han transmitido a la Iglesia.»

Alabemos al Señor por los testigos de nuestros días. Seamos testigos, en cada día, en cada hora, en cada instante. A veces no es fácil, pero la gracia de Dios nos acompaña.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

13. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Dimecres [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà). Sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar. Santa Magdalena Albrici de Como, verge agustina.

17. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambròs; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dissabte [Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ † Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat». Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor, i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats, i m'ha dit: "Vés a profetitzar a Israel, el meu poble."»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les peïjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

En ell, hem rebut la nostra part en l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho duu a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fóssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança. Vosaltres vau escoltar l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la vostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també vosaltres, en el Crist, heu estat marcats amb l'Esperit Sant promès. Aquesta és la penyora de l'heretat que Déu ens té reservada, quan ens rescatarà plenament com a possessió seva personal. Aleshores serem lloança de la seva grandesa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espouseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells». Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertí. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, dijo Amasías, sacerdote de Casa-de-Dios, a Amós: «Vidente, vete y refúgiate en tierra de Judá; come allí tu pan y profetiza allí. No vuelvas a profetizar en Casa-de-Dios, porque es el santuario real, el templo del país.»

Respondió Amós: «No soy profeta ni hijo de profeta, sino pastor y cultivador de higos. El Señor me sacó de junto al rebaño y me dijo: "Ve y profetiza a mi pueblo de Israel."»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya. Por este Hijo, por su sangre, hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. El tesoro de su gracia, sabiduría y prudencia ha sido un derroche para con nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad.

Éste es el plan que había proyectado realizar por Cristo cuando llegase el momento culminante: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

Por su medio hemos heredado también nosotros. A esto estábamos destinados por decisión del que hace todo según su voluntad. Y así, nosotros, los que ya esperábamos en Cristo, seremos alabanza de su gloria. Y también vosotros, que habéis escuchado la palabra de verdad, el Evangelio de vuestra salvación, en el que creísteis, habéis sido marcados por Cristo con el Espíritu Santo prometido, el cual es prenda de nuestra herencia, para liberación de su propiedad, para alabanza de su gloria.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, llamó Jesús a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos. Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y añadió: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, para probar su culpa.» Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungián con aceite a muchos enfermos y los curaban.

Faç de Crist. Fragment del Tríptic de la Santa Cena, Sagristia de la Catedral de Toledo

COMENTARI

Enviats a portar el goig de l'Evangeli

Jesús va començar el seu ministeri a Galilea després que Joan fou empresonat.

Va cridar Simó i Andreu, Jaume i Joan perquè el seguissin: «Jo faré que sigueu pescadors d'homes» (Mc 1, 16s). D'altres se'ls ajuntaren, com Leví el cobrador d'impostos.

A tots els envia a predicar que el Regne de Déu és a prop, a curar malalts, a proclamar la Bona Notícia sota el signe del despreniment i la gratuïtat, sense pa ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, només les sandàlies per calçat. L'argument d'aquesta eucaristia és el de la vocació i missió que Déu confia a la seva Església.

Jesús no vol fer dels seus deixebles un grup de *purs i il·luminats*: els envia de dos en dos en missió enmig de tothom. El pla de Déu és reconduir totes les missions al Crist. La missió és un risc, els enviats poden no ser ben acollits. Els missioners-evangelitzadors no van a fer cap croada sinó una proposta tal com l'ha pensat Déu i la predica Jesús per a tothom, no tal com la volen els homes per a uns quants privilegiats. El bagatge *lleuger* dels Dotze en missió de sortida ens fa pensar en el bagatge *pesant* del nostre testimoniatge. No hauríem d'oblidar mai que la missió consisteix a ser testimonis davant del món que Jesucrist, enviat del Pare, mort i resuscitat, ens ha enviat el seu Esperit perquè, per mitjà d'ell, tot torni al Pare. El pla de Déu

és que ens ha fet fills seus «en el seu Fill»: «Ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra» (segona lectura).

Déu ens ha elegit abans de crear el món i a través del baptisme ens ha privilegiat no perquè uséssim egoísticament aquest do, sinó perquè esdevinguéssim testimonis del seu amor. La proposta és de Déu, no nostra. La litúrgia celebra el misteri de la salvació en la seva totalitat. L'apòstol anuncia un únic missatge: el misteri de la recapitulació en Crist de tot l'ésser. Jesús ens invita a passar de la comunió interpersonal amb Déu a donar testimoni d'aquesta experiència arreu.

CRÒNICA

Nou Secretariat d'Animació Bíblica. Per ajudar a respondre a la «crida a l'autenticitat de vida» que s'ha identificat com un dels eixos dels objectius diocesans del proper temps, ha nascut amb esperit de servei aquest Secretariat. Mirarà d'establir ponts entre el treball que ja s'està fent a molts llocs de difusió i estudi de la Paraula de Déu i podrà donar suport a iniciatives que es vulguin engegar en aquest àmbit. El 26 de juny va començar el seu camí amb una primera reunió de treball. A més de Javier Velasco, Pilar Lozano, Josep Ramon Ruiz, Josep Vicenç Moragues, Marisa Melero, Damià Roure, Antoni Pou i Xavier Artigas, presents a la foto, també en fan part Joan Ramon Marín, Olga Nicolau i Sándor Benarik.

Inauguració de «Casa del Carme per a la defensa de la vida». El passat 27 de juny, festivitat de la Mare de Déu del Perpetu Socors, es van inaugurar oficialment les activitats de Casa del Carme, amb l'assistèn-

cia del bisbe Agustí, que va celebrar l'eucaristia i, durant l'homília, va ressaltar la importància d'aquesta iniciativa. En acabar la missa, es va explicar el funcionament de la Casa com a centre de dia per a l'acompanyament de les dones embarassades de qualsevol raça, cultura, religió i condició social que tinguin dificultats per protegir la nova vida que s'està desenvolupant. Es posa en marxa també un telèfon d'atenció 24 h (tel. 639 862 497). Abans de visitar les instal·lacions adaptades, que ocupen les sales de l'església del Carme de Castelldefels (c/ Arenys, 2) i de compartir un refrigeri, es va beneir el quadre de la Mare de Déu del Carme, regal de la pintora Emma Grau a l'associació.

AGENDA

Festivitat del Carme. El proper dijous, 16 de juliol, a partir de les 18.30 h, el bisbe Agustí celebrarà aquesta festa de la Mare de Déu amb el rís de vespres i eucaristia al convent de les carmelites de Vilafranca. En l'Any Teresià que estem celebrant, aquest és un dels dos temples jubilaris situats a la nostra diòcesi (l'altre és la Parròquia de Santa Teresa de Jesús, de Gavà).

ESPIRITUALITAT

Exercicis espirituals dels GOA. Del dia 24 al 28 d'agost, dirigits per Mn. Joan Güell, sobre l'espiritualitat de santa Teresa. En règim de silenci i oberts a tothom. Casa d'espiritualitat de la Immaculada, Tiana. Per a més informació, al centre dels Grups d'Oraació i Amistat: tel. 932 181 005.

NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Comunicat de nomenaments

Amb data de 29 de juny de 2015, Solemnitat dels Apòstols Sant Pere i Sant Pau, Mons. Agustí Cortés Soriano, atenant el bé pastoral del Poble de Déu d'aquesta Església particular, ha realitzat els següents **nomenaments parroquials**:

- **Mn. Josep M. Domingo Ferrerons**, encarregat i rector de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç i rector de la parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat.
- **Mn. Francesc Tirado Lara**, rector de les parròquies de Sant Mateu de Vallirana i Sant Esteve de Cervelló.
- **Mn. Josep Torrente Bruna**, rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat.
- **Mn. Antoni Roca Roig**, rector de la parròquia de Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts.
- **Mn. Ricard Hernández Taulé**, rector de les parròquies de Sant Vicenç de Castellbisbal i Santa Eulàlia del Papiol.
- **Mn. Agustí Roig Marcè**, rector de la parròquia de Sant Esteve d'Ordal i continua els seus nomenaments a l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès.
- **Mn. Frederic Esteve Cañameras**, rector de la parròquia de Santa Maria Magdalena i administrador parroquial de la parròquia de Santa Maria de Salas de Viladecans.
- **Mn. Josep Lluís Aguilar Campdepadrós**, rector de les parròquies de Santa Maria de Capellades, Sant Martí de Carme, Sant Joan Baptista de La Torre de Claramunt, Sant Miquel d'Orpí, Santa Maria de Santa Maria de Miralles i Sant Salvador de Vilanova d'Espoia.
- **Mn. Juan Antonio Vargas Salas**, rector de les parròquies de Sant Martí de Torrelles de Llobregat, Sant Cristòfol de Begues i Sant Joan d'Olesa de Bonesvalls.
- **Mn. Fermí Martín Fernández**, rector de la parròquia de Sant Pere de Sant Pere de Ribes i continua essent rector de la parròquia de Santa Eulàlia de les Roquetes.
- **Mn. Joan-Ramon Marín Torné**, rector de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Sant Boi de Llobregat.
- **Mn. Carles Catasús Pallerola**, administrador parroquial de la parròquia de Sant Pere de Subirats i continua el seus nomenaments a l'Arxiprestat d'Anoia.
- **Mn. Sándor Benarik**, vicari de les parròquies de Santa Maria i Crist Salvador de Martorell, de Sant Pere de Gelida i Sant Miquel de Castellví de Rosanes.

Han estat acceptades les peticions de **jubilació canònica** següents:

- **Mn. Mateu Santacana Capella**, fins ara rector de la parròquia de Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts i arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts.
- **Mn. Manuel Simó Tarragó**, fins ara rector de la parròquia de Santa Maria Magdalena de Viladecans.

ECO DE LA PALABRA

La evangelización desde la pobreza

Estamos convencidos del mensaje de san Pablo: cuando somos débiles, entonces somos fuertes, con la fortaleza del Espíritu de Cristo. Una paradoja difícil de explicar y contradictoria con la lógica del poder, cuando Cristo sabemos que acabó fracasado en la Cruz.

Nuestra convicción se extiende a todos los ámbitos de la vida cristiana. Pero, cuando aplicamos este criterio de la fuerza de los débiles al trabajo evangelizador, el resultado parece todavía más paradójico, hasta el punto de vernos tentados de introducir una cierta excepción: De acuerdo con que, en cristiano, los débiles son fuertes; pero ¿cómo vamos a evangelizar si no tenemos medios de penetración en el mundo, si no utilizamos los cauces que el mundo tiene para comunicarse, cambiar la realidad, influir en la cultura?

Necesitamos instituciones, formación, instrumentos, agentes... Medios de comunicación, como emisoras, revistas, periódicos, redes de Internet, o instituciones educativas, como colegios, universidades, fundaciones, asociaciones, etc., son vistos como necesarios y, sin embargo, digámoslo claramente y sin rubor, son instrumentos de poder.

En este contexto escuchamos las palabras de Jesús:

«Les ordenó que, aparte de un bastón, no llevaran nada para el camino: ni pan ni provisiones ni dinero. Podían calzar sandalias, pero no llevar ropa de repuesto» (Mc 6,8).

Entonces la pobreza y la debilidad, la ausencia de poder, que ha de vivir todo discípulo de Cristo, no sólo no se le dispensa al evangelizador, sino que en su caso aparece de una forma todavía más explícita. ¿Cómo entender esto?

Decíamos que el poder en sí no es malo; que todo dependía de su origen, del modo como es ejercido y de su finalidad. Esto también sirve para «el poder que necesita el evangelizador». Éste ha de tener «capacidad» evangelizadora, preparación, habilidad para la comunicación, conocimientos, organización... El problema es que el poder constituye también una tentación: se pega y se instala con sorprendente facilidad en el corazón de aquel que lo ostenta. Es parecido a la riqueza. Lo que sólo está al servicio, puede convertirse en «señor» que manda y exige.

Cuando Jesús ordena la pobreza del evangelizador está pensando en dejar bien claro que el único poder, la única riqueza, que el evangelizador debe poseer es el poder de la Palabra, el poder del Evangelio, su único tesoro. La misión que se le ha encomendado es su única seguridad, su único apoyo. Todo lo demás ha de servir al propósito de transmitir el Evangelio. Lo que no sirva o perjudique por ser contrario, debe ser desechado. La exigencia de pobreza en el evangelizador se basa en muy diversas razones:

- ¿Cómo se va a transmitir el Evangelio a los pobres revestidos de abundante poder y riqueza?
- ¿Cómo logrará el evangelizador ser libre en sus gestos y sus palabras si está atado a las condiciones del poder?
- ¿Cómo conseguirá que la respuesta de quien le escucha se dirija a Dios, y sólo a Él, si lo único que brilla en su tarea evangelizadora es su sabiduría, su habilidad, su categoría personal?

Bendito el evangelizador pobre que transparenta el resplandor del Evangelio.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat